

El kell menni, régen el kellett volna

Várasztó, Palócföld, Felföld

Sipos Alberné (36)

Dobszay László 1967

Rubato

1. El kell men-ni, ré-gen el kel-lett vol-na,
3 Ha a sze-re-lem el-bo-csáj-tott vol - na.
5 A sze-re-lem a szí-vünk-re rá - szál - lott,
7 Jó - ba-rát-ság se-ho-va sem bo-csáj - tott.

2. Jaj, de szépen harangoznak reggelre,
Kis pej lovam most nyergelik előre.
Hatnapi széna, zab be van pakolva,
- Kisangyalom adjál csókot az útra!
3. - A huszárnak csókot adni nem lehet,
Mer' a huszár nem igaz szívből szeret.
Ha a huszár igaz szívből szeretne,
Maga mellé a nyeregbe ültetne.
4. -Gyenge vagy még kisangyalom a lóra,
Táncol a ló, te meg leesel róla,
Ha majd egykor én ülök a hátára,
Járhatja velem a szép mennyországba.
Ha majd egykor én ülök a nyeregbe,
Cikázhat velem a csillagos égbe.